

¹Ein Psalm Davids, von der schönen Jugend, vorzusingen. Ich danke dem HERRN von ganzem Herzen und erzähle alle deine Wunder.²Ich freue mich und bin fröhlich in dir und lobe deinen Namen, du Allerhöchster,³daß du meine Feinde hinter sich getrieben hast; sie sind gefallen und umgekommen vor dir.⁴Denn du führst mein Recht und meine Sache aus; du sitzt auf dem Stuhl, ein rechter Richter.⁵Du schiltst die Heiden und bringst die Gottlosen um; ihren Namen vertilgst du immer und ewiglich.⁶Die Schwerter des Feindes haben ein Ende; die Städte hast du umgekehrt; ihr Gedächtnis ist umgekommen samt ihnen.⁷Der HERR aber bleibt ewiglich; er hat seinen Stuhl bereitet zum Gericht,⁸und er wird den Erdboden recht richten und die Völker regieren rechtschaffen.⁹Und der HERR ist des Armen Schutz, ein Schutz in der Not.¹⁰Darum hoffen auf dich, die deinen Namen kennen; denn du verlässest nicht, die dich, HERR, suchen.¹¹Lobet den HERRN, der zu Zion wohnt; verkündiget unter den Völkern sein Tun!¹²Denn er gedenkt und fragt nach ihrem Blut; er vergißt nicht des Schreiens der Armen.¹³HERR, sei mir gnädig; siehe an mein Elend unter den Feinden, der du mich erhebst aus den Toren des Todes,¹⁴auf daß ich erzähle all deinen Preis in den Toren der Tochter Zion, daß ich fröhlich sei über deine Hilfe.¹⁵Die Heiden sind versunken in der Grube, die sie zugerichtet hatten; ihr Fuß ist gefangen in dem Netz, das sie gestellt hatten.¹⁶So erkennt man, daß der HERR Recht schafft. Der Gottlose ist verstrickt in dem Werk

لِإِمَامِ الْمُعْتَبِينَ عَلَى "مَوْتِ الْإِنْسَانِ". مَرْمُورُ لِدَاوُدَ.

¹أَحْمَدُ الرَّبِّ بِكُلِّ قَلْبِي، أَحَدْتُ بِجَمِيعِ عَجَائِكَ.²أَفْرَحُ وَأَبْتَهِجُ بِكَ، أَرْتُمُ لِاسْمِكَ، أَيُّهَا الْعَلِيُّ.³عِنْدَ رُجُوعِ أَعْدَائِي إِلَى خَلْفِي يَسْقُطُونَ وَيَهْلِكُونَ مِنْ قُدَّامِ وَجْهِكَ.⁴لَأَنَّكَ أَقَمْتَ حَقِّي وَدَعَوَائِي، جَلَسْتَ عَلَى الْكَرْسِيِّ قَاصِيًا عَادِلًا.⁵أَشْهَرْتَ الْأَمَمَ، أَهْلَكْتَ الشَّرِيرَ، مَحَوْتَ أَسْمَهُمْ إِلَى الدَّهْرِ وَالْأَبَدِ.⁶الْعَدُوُّ تَمَّ خَرَابُهُ إِلَى الْأَبَدِ، وَهَدَمْتَ مُدُنًا، بَادَ ذِكْرُهُ تَفْسُهُ.⁷أَمَّا الرَّبُّ فَإِلَى الدَّهْرِ يَجْلِسُ. تَبَّتْ لِلْقَضَاءِ كُرْسِيُّهُ، وَهُوَ يَقْضِي لِلْمُسْكُونَةِ بِالْعَدْلِ، يَبْدِي الشُّعُوبَ بِالِاسْتِقَامَةِ.⁹وَيَكُونُ الرَّبُّ مَلَجًا لِلْمُنْسَجِحِ، مَلَجًا فِي أَرْمَةِ الصَّيْقِ.¹⁰وَيَتَكَلَّمُ عَلَيْكَ الْغَارِفُونَ اسْمَكَ، لِأَنَّكَ لَمْ تَتْرُكْ طَالِيكَ، يَا رَبُّ.¹¹رَتِّمُوا لِلرَّبِّ السَّاكِينَ فِي صِهْيُونَ، أَخْبِرُوا بَيْنَ الشُّعُوبِ بِأَفْعَالِهِ.¹²لَأَنَّهُ مُطَالِبٌ بِالْدَّمَاءِ، ذَكَرَهُمْ، لَمْ يَنْسَ صُرَاحَ الْمَسَاكِينِ.

¹³إِرْحَمْنِي، يَا رَبُّ. انْظُرْ مَدَلَّتِي مِنْ مُبْغِضِي، يَا رَافِعِي مِنْ أَبْوَابِ الْمَوْتِ، لِكَيْ أَحَدْتُ بِكُلِّ تَسَايُحِكَ فِي أَبْوَابِ ابْنَةِ صِهْيُونَ، مُبْتَهِجًا بِخَلَاصِكَ.¹⁵تَوَرَّطَتِ الْأَمَمُ فِي الْخُفَرَةِ الَّتِي عَمِلُوهَا، فِي الشَّبَكَةِ الَّتِي أَحْقَوْهَا اتَّسَبَتْ أَرْجُلُهُمْ.¹⁶مَعْرُوفٌ هُوَ الرَّبُّ، قَضَاءُ أَمْصَى، الشَّرِيرُ يَغْلُقُ يَعْمَلُ يَدِيهِ. صَرَبُ الْأَوْتَارِ سِيلًا.¹⁷الْأَسْرَارُ يَرْجِعُونَ إِلَى الْهَاطَةِ، كُلُّ الْأَمَمِ الْبَائِسِينَ إِلَهُ. لَأَنَّهُ لَا يُنْسَى الْمُسْكِينُ إِلَى الْأَبَدِ، رَجَاءُ الْبَائِسِينَ لَا يَجِبُ إِلَى الدَّهْرِ.¹⁹قُمْ، يَا رَبُّ، لَا يَغْتَرَّ الْإِنْسَانُ، لِيُجَاكِمَ الْأَمَمُ قُدَّامَكَ.²⁰يَا رَبُّ، اجْعَلْ عَلَيْهِمْ رُغْبًا، لِيُعْلَمَ الْأَمَمُ أَنَّهُمْ بَشَرٌ. سِيلًا

seiner Hände. (Zwischenspiel. Sela.)¹⁷ Ach
daß die Gottlosen müßten zur Hölle
gekehrt werden, alle Heiden, die Gottes
vergessen!¹⁸ Denn er wird des Armen nicht
so ganz vergessen, und die Hoffnung der
Elenden wird nicht verloren sein
ewiglich.¹⁹ HERR, stehe auf, daß die
Menschen nicht Oberhand haben; laß alle
Heiden vor dir gerichtet werden!²⁰ Gib
ihnen, HERR, einen Meister, daß die
Heiden erkennen, daß sie Menschen sind.
(Sela.)